

RELIEVES ALL DISTRESS OF THE STOMACH

Chloroform se pítí při ot. ženském obolení, zvláště ale při h. hostinských, a uborováním. In vždy to nejlepší prostředek při ot. nejnebezpečnějších d. ženských.

Des Moines Scale & Manufacturing Co.

FAIRBANKSOVÝCH VÁH.

Zvláštní pozornost věnuje se opravám váh. Váhy všech druhů opraví se v nejkratší době.

Jihových, roh záp. 2. a Grand ave., DES MOINES, IA.

Des Moines Scale & Manufacturing Co.

Váhy všech druhů opraví se v nejkratší době.

Podporujte vyrobitele domáci.

CASTLE CURE COMP.

Bezpečná léčba

opilství a ozralství, nemírného užívání morphia, opia a tabáku, zeslabení nervů a ztrátv mužnosti.

Cena léčby:

Table with 2 columns: Vyléčení opilství, užívání morphia, užívání opia, zeslabení nervů.

DOMÁČÍ LÉČBA.

Table with 2 columns: Vyléčení opilství, užívání morphia, užívání opia, zeslabení nervů.

Veškerý dopis považovaný jsou za čisté soukromé. Též se i soukromé léčí, požaduje-li se toho.

PORADA ZDARMA.

Všechny dotazy adresujte na:

Dr. W. E. ADAMS,

čís. 402 sev. 16. ulice, OMAHA, NEB.

Dr. Grant Cullimore, oční i ušní lékař.

Richardson Drug Co.

léky, léčiva, barvy, oleje, stéce a j. zboží lékarnické

Waggoner-Birney Co. dobytkařství komissionáři.

King Terenceh 2h 1495 A. v. do stádu, jest velký a velmi dobrý a mladý prý nový v krajích vyrostl v severní Indii a v j. části Michigan v r. 1890, jakž i on na tovné stádu v krajích vyrostl v Perry v r. 1891. Young Tom Corwin 2h, 1495 B. do stádu prvního otce na stádu vyrostl v r. 1892 a v r. 1893. Stádu dobytkařství na prodej. Cozy stádu se obzvlášť patří.

W. Z. Seville, Booneville, Ia.

Z mé cesty.

(Pisá F. J. Sedláček)

Do Verony v Itálii přijeli jsme dne 29. června, ale zůstali jsme se tam jen několik hodin; prohlédli jsme si město, které nepoutá žádnou velkou zvláštností, výjima starobytnou stěnou a kostely, které jsou též na výhled. Jest zde dům, kde se narodila Julia a hrobka, kde Homos a Julia jsou pochováni.

Panoval zde večer až k nepaměti. To samé odpoledne jeji jsme do Benátek a byli jsme překvapeni krásou města tohoto. Zde obyvatel jsme se v Grand Hotelu; je to hotel vyhraně americký. Za chvíli přišlo na gondolkách několik lidí, kteří pod okny našli a zprávi a to velmi příjemně. Večer hrál na náměstí ev. Marka vojenská kapela a námořní bylo, jako když je nabíje. Benátský mají mnoho krásných budov, zvláště při hlavním průplavu a na náměstí ev. Marka. Druhý den jeji jsme po parníku od jednoho konce k druhému. Viděli jsme zde též krásnou válečnou loď v celém výhledu. V celých Benátských jsou všeho všudy pouze dva koně, povoz zde není k vidění, vskokův obchod i procházky oděvají se po lodičích, které ostavně městem projíždí. Večer jest v Benátských překrásný; houky čerstvých vzduch mořský a příplavy píse gondolit, jeji jest dlouho do noci.

Na cestě do Benátek do Vídně učinili jsme krátkou zastávku v Terstu. Na cestě té nebylo k spatření nic zvláštního, kromě dráhy přes Semarink, která se podobá dráhám našim, přes hory vedoucí. Po cestě a Terstu a přes Štýrský Hradec vzpomínám jsem, že můj otce někdy před padesáti lety zde putoval a v městech těch pracoval jako sedláčský tovaryš; tenkrát si dojíta nepomýšlil, že jeho syn pojedě zde po padesáti letech návštěvou z Ameriky.

Jest 2. července a my jsme ve Vídni. Celý den věnovali jsme prohlížení a chůzi po městě, které jest též krásné a Čechům dosti známé, tak že není třeba mnoho se o něm zmínovat. V neděli jsme se dali provést po celém městě a navštívili jsme Českou Besedu, kde jsme byli přivítáni pány dobře přivítáni. Ten den šlo Vídní velké procesí pouťníků Marie Cell, předkřáváje a prospíváje. Maje odporučení na p. JUDr. Brzoráda, Hšského poslance, zašel jsem do parlamentu, kde jsem se s ním seznámil a byl jím upřímně uvítán. Opatřil nám lístek na galerii a sám okázal nám ministry a některé jiné pohlavý rakouské. Večer byl jsem jím pozván do kavárny, kde se schází většina mladých českých poslanců, i jsem mu pověděl o seznámení toho.

Ve Vídni jest zvláštností, že každé druhé jméno, a snad ještě více, jest české, ale vzdor tomu k české národnosti málo se jich hlásí. Nyní to začíná být ovšem lepší, ani se o to ti horlivější národovci starají. Odpoledne jsme byli v Prateru ve výstavě, která byla ale velmi skrovná na takové město, jako jest Vídeň. Viděli jsme zde divadlo "Tragédie člověka", které se bude též dávat v Národním divadle v Praze.

Ve Vídni možno obhlédnout více krob, než kde jinde. Zde bylo v neděli vidět po ulicích snad všechny kroje, jaké se v Rakousku nosí.

Jsem ve zlaté matičce Praze a ja pazen dávnouletou touhou, spěchám hned první večer do našeho Národního divadla, abych spatřil stánek, kterýž my, američtí Čechové, zbožňujeme a k němu putujeme. Tisíce lidí nás tam za mořem přejeli jen, aby mohli spatřiti ten pomník n. nějaké naší slávy; tisíce jich tam přispávalo naň, nemajíce nižádné naděje, že by jej kdy svým vlastním okem spatřili. Přispívali s ochotou, aby nezšla naše sláva a aby z periódy našeho probuzení ostala památka, ať nás již stihne osud jakýkoliv. Byvalo to heslem pro léta: "Na Národní!", až jsme se konečně dočkali, po čem jsme tak dlouho toužili.

Již krátce do vnitř a obdivuji kráse a radostí dere se mi slza do oka: mé přání jest splněno. Jsem v našem Národním! Ta ladná úprava působí na mne velmi příjemně a myslím si, že jen to podivná zde stojí již samo sebou za to, že jsem tu cestu své moře vážil. Spatřiti po dvaceti pěti letech své rodné a spatřiti Národní divadlo, bylo mou největší touhou.

Hrálo se "Mamzelle Nitouček" a hrálo se, jak se mále hrát české divadlo jen v Národním divadle — znamenitě.

Druhý den spěchal jsem k panu Nápretkovi, patronu na nás, Čechů amerických, abych se s ním a s jeho ctěnou chotí seznámil.

PRO NASI MLÁDEŽ.

Před vřelotem

Pro násitě toho amerického vojáka J. Sedláčka

Lidulka šla z vesce, šeděla za jitra z postele, s okna hledla do dálek stráž, vyhlídla, jaký se bude den.

V jehodhle stojí vyjasněno, mluha jen lovy zastřelá.

Nastal den slávného vřelota, nasmouhat přetvořil stáhlata Lidulka chom z drávkami v lese, vyhlédla chytit si ohlady stě praproti státního státního, jeji hora na temni nose.

Co strachu Lidulka přestála, že bude pohoda nastala, dále že jim vycházka křast. A nyní v náhlou z ránoh par krásný den, mly se neboz dar, k radosti divině vachal.

Kodilka na okno vyskočila, k Lidulce v láskou se přitohla, tuť se k jejímu hoku.

Lidulka srst její pohladila, a radost velkou prozradila blaživá záře jí v oku.

Matilka záhy si přivřela, Lidulce sňasť chystala, aby v čas odšla z domu.

S radostí Lidulka se loučila, jak se oteom ve povoz vachčila a jeja do stínu stromů.

Vlastenecká pouť.

Vzpomínky na českou jubilejní výstavu a na matičku Prahu.

8. říjnově toho amerického oběže L. Sedláčka

(Vzorová)

"Náša Hradeckému", volal Zbořil nadšeně a hrad si vymínoval: "Zde budu já, hrad, vykládačem."

I vykládal.

"Socha představuje slavného vojévode hraběte Radeckéhoz Radče, Už je více než 32 roky v zemi; bylo mu 92 roků, když zemřel. Byl to tělem duš voják. Učastnil se 17. polních tažení a zviděl v nešťastných bitvách. Voják ho milovali jako otce. Tento pomník lásku vojáků k vůdci nejlepe znázorňuje.

Drží ho na štítu zástupce, myslive, pět vojáků, štrýk státele, husar, námořník, huňan.... Sochy jsou z bronzu, ulité z železa, která rakouské vojsko pod velením Radeckého ukořistilo. Pomník velikému maršálku byl odhalen 13. listopadu roku 1858, ani ne za rok po jeho smrti a přítomnosti císaře Františka Josefa a vznešené císařovny Alžběty."

"Výborný výklad," pochvaloval pěnička pan Morávek.

Zbořil se radostí nad pochvalou zarděl. Ale odpověděl skromně: "Eh, kdož pak by, pane učitel, neznal tak slavného muže — ptejte se vysloužilce v okolí Stránovského a všichni tolik o něm povědí se zantěním."

Od pomníku zabořili Stránovští ke kostelu sv. Mikuláše.

Slova ujal se tu vádce výpravy.

"Kostel svatého Mikuláše jest jeden z nejkrásnějších chrámů v Praze. V místech kde stojí nyní stával již ve 13. století chrám; stavba nynější pochází z druhé polovice 18. století. Kostel sv. Mikuláše jest pravou ozdobou Malé Strany. Nejkrásnější jeho část jest velobná kopule pokrytá mědí, osvětlená jest omni okny a uvnitř krásnou lucernou. Místo vedlejších lodí má chrám oam kapli. Věšky sloupy, oblouky a stěny uvnitř chrámu jsou potaženy umělé napolobným mramorem, však oltáře jsou vytesány z pravého mramoru. V kostele jsou veliké sochy před sloupy, pod kopulí i v lodí a obrovská mědná, ale pozlacená socha svatého Mikuláše. Složitě varhany na křže mají prý přes půl třetího tisíce pítal.

Na chudé Pošumavánky, zvyklé na jednoduché horské kostelíčky vyhlédla nádherná stavba, krásné obrazy, hojnost zlata a ozdob v chrámě známý pítal.

Ostruhovou ulicí ubíral se družina z chrámu sv. Mikuláše pítke vzhůru. Na této cestě zalezen se dívky dvou obrovských, kamenných moutěnů, kteří drželi pavlan velkého a rozsáhlého paláce.

Zvěděly, že je to palác hraběte Morzina. Naproti paláci Morzinů vyplynaly se dvě orlice na paláci hraběte Thůna.

Cesta od jmenovaných budov byla stále pítkejší, až právd došel paláce kníže Švarcenberských na Hradčanském náměstí. Tu byla výprava již před královským hradem a majestátní kostel sv. Víta jen o několik kroků dále shlétl na ni svými starobylými arkýři a mohutnou věží.

"Zde zastavíme a oddechne si," pravil pan Hlavka.

Nové rychlovaky dráhy Burlington, čís. 396, mezi Omahou a Denver a mezi Omahou a Chicagem, jsou už nyní v západní službě telegrafní.

Jsem to rychlovaky, jeji zrovna letí. Nestává vůbec lepká a rychlých vlaků než tyto.

Čís. 3 odjíždí do Denver v 4.40 odpo. Čís. 6 odjíždí do Chicaga v 11.50 večer.

Obraťte se na městského prodávče Hradč v č. 1223 Farnam st.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

Severový Krvečistitel jest nejlepší lékem svého druhu.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

Severový Krvečistitel jest nejlepší lékem svého druhu.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

Severový Krvečistitel jest nejlepší lékem svého druhu.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

Severový Krvečistitel jest nejlepší lékem svého druhu.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

Severový Krvečistitel jest nejlepší lékem svého druhu.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

Severový Krvečistitel jest nejlepší lékem svého druhu.

Mějte letního času stále po ruce Severový lék proti choleře a průjmu.

PRO NASI MLÁDEŽ.

Před vřelotem

Pro násitě toho amerického vojáka J. Sedláčka

Lidulka šla z vesce, šeděla za jitra z postele, s okna hledla do dálek stráž, vyhlídla, jaký se bude den.

V jehodhle stojí vyjasněno, mluha jen lovy zastřelá.

Nastal den slávného vřelota, nasmouhat přetvořil stáhlata Lidulka chom z drávkami v lese, vyhlédla chytit si ohlady stě praproti státního státního, jeji hora na temni nose.

Co strachu Lidulka přestála, že bude pohoda nastala, dále že jim vycházka křast. A nyní v náhlou z ránoh par krásný den, mly se neboz dar, k radosti divině vachal.

Kodilka na okno vyskočila, k Lidulce v láskou se přitohla, tuť se k jejímu hoku.

Lidulka srst její pohladila, a radost velkou prozradila blaživá záře jí v oku.

Matilka záhy si přivřela, Lidulce sňasť chystala, aby v čas odšla z domu.

S radostí Lidulka se loučila, jak se oteom ve povoz vachčila a jeja do stínu stromů.

Vlastenecká pouť.

Vzpomínky na českou jubilejní výstavu a na matičku Prahu.

8. říjnově toho amerického oběže L. Sedláčka

(Vzorová)

"Náša Hradeckému", volal Zbořil nadšeně a hrad si vymínoval: "Zde budu já, hrad, vykládačem."

I vykládal.

"Socha představuje slavného vojévode hraběte Radeckéhoz Radče, Už je více než 32 roky v zemi; bylo mu 92 roků, když zemřel. Byl to tělem duš voják. Učastnil se 17. polních tažení a zviděl v nešťastných bitvách. Voják ho milovali jako otce. Tento pomník lásku vojáků k vůdci nejlepe znázorňuje.

Drží ho na štítu zástupce, myslive, pět vojáků, štrýk státele, husar, námořník, huňan.... Sochy jsou z bronzu, ulité z železa, která rakouské vojsko pod velením Radeckého ukořistilo. Pomník velikému maršálku byl odhalen 13. listopadu roku 1858, ani ne za rok po jeho smrti a přítomnosti císaře Františka Josefa a vznešené císařovny Alžběty."

"Výborný výklad," pochvaloval pěnička pan Morávek.

Zbořil se radostí nad pochvalou zarděl. Ale odpověděl skromně: "Eh, kdož pak by, pane učitel, neznal tak slavného muže — ptejte se vysloužilce v okolí Stránovského a všichni tolik o něm povědí se zantěním."

Od pomníku zabořili Stránovští ke kostelu sv. Mikuláše.

Slova ujal se tu vádce výpravy.

"Kostel svatého Mikuláše jest jeden z nejkrásnějších chrámů v Praze. V místech kde stojí nyní stával již ve 13. století chrám; stavba nynější pochází z druhé polovice 18. století. Kostel sv. Mikuláše jest pravou ozdobou Malé Strany. Nejkrásnější jeho část jest velobná kopule pokrytá mědí, osvětlená jest omni okny a uvnitř krásnou lucernou. Místo vedlejších lodí má chrám oam kapli. Věšky sloupy, oblouky a stěny uvnitř chrámu jsou potaženy umělé napolobným mramorem, však oltáře jsou vytesány z pravého mramoru. V kostele jsou veliké sochy před sloupy, pod kopulí i v lodí a obrovská mědná, ale pozlacená socha svatého Mikuláše. Složitě varhany na křže mají prý přes půl třetího tisíce pítal.

Na chudé Pošumavánky, zvyklé na jednoduché horské kostelíčky vyhlédla nádherná stavba, krásné obrazy, hojnost zlata a ozdob v chrámě známý pítal.

Ostruhovou ulicí ubíral se družina z chrámu sv. Mikuláše pítke vzhůru. Na této cestě zalezen se dívky dvou obrovských, kamenných moutěnů, kteří drželi pavlan velkého a rozsáhlého paláce.

Zvěděly, že je to palác hraběte Morzina. Naproti paláci Morzinů vyplynaly se dvě orlice na paláci hraběte Thůna.

Cesta od jmenovaných budov byla stále pítkejší, až právd došel paláce kníže Švarcenberských na Hradčanském náměstí. Tu byla výprava již před královským hradem a majestátní kostel sv. Víta jen o několik kroků dále shlétl na ni svými starobylými arkýři a mohutnou věží.

"Zde zastavíme a oddechne si," pravil pan Hlavka.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vřít, palček, kostel, stěh, mostů a bran v Praze i v předměstích; mly se zahodila jim senek Potina, Letná a Žitkova a vřt smotř propátlá se jako stříbrné stěha Vitava, ta píseň šíl, jinde dvojnou i ve třetí zastřepena.

Učinil dohodu, že poslechli slův svého vřelota. Pátý pohled na Prahu byl jim odměnou. Viděli onle mofe vř